

Բ Ը Լ Բ ՈՒ Լ

ԱԼԵԿՍԱՆԴՐ ՄԱՏՈՒՐԵԱՆԻ

Մի լար, բլբլբլ, քեզ մի՛ տանջիր,
Որ փոթորիկն անիրաւ
Վարդըդ սիրուն, վարդըդ կարմիր
Թփից խլիկց ու տարաւ...

Կանցնեն օրեր... Կը գայ կրկին
Մի նոր գարուն վարդաբեր.
Կը մոռանաս դու վիշտըդ հին,
Նորից կերգես վարդի սէր:

Բայց վայ կեանքի այն հէգ երգչին,
Որ վաղաժամ որբացած,
Իւր սիրելի, խօսուն վարդին
Յուրտ հողին է նա յանձնած...

Երգչի համար գարուն չի գայ,
Ո՛չ նա նոր վարդ կը սիրէ,
Նա պէտք է լայ, պէտք է սգայ,
Մինչ յաւիտեան կը լռէ...